

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2013 r. — Growth Energy i Renewable Fuels Association przeciwko Radzie

(Sprawa T-276/13)

(2013/C 226/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Growth Energy (Waszyngton, Stany Zjednoczone), Renewable Fuels Association (Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Vander Schueren)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 157/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 49 z 22.2.2013, s. 10.) w tym zakresie, w jakim dotyczy skarżących i ich członków; i
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez skarżących w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja postąpiła wbrew rozporządzeniu podstawowemu, wprowadzając cło dla całego kraju i odmawiając obliczenia indywidualnego cła antydumpingowego, pomimo iż miała wszystkie konieczne informacje, aby to uczynić. W tym względzie skarżący zauważają, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla sprawy, naruszyła prawo, nie uzasadniła swoich rozstrzygnięć, uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi staranności i naruszyła prawo do obrony, jak również zasadę pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżących.
- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym nieuwzględnienie przez Komisję ceny eksportowej podczas obliczania marginesu dumpingu, poprzez niedokonanie korekty w górę cen eksportowych dla mieszanek produkowanych przez przedsiębiorstwo, którego dotyczy sprawa, stanowi oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla sprawy i naruszenie prawa.
- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla sprawy i naruszyła rozporządzenie podstawowe oraz zasadę niedyskryminacji, zawiżając wielkość przywozu bioetanolu z USA i nie traktując go w sposób podobny do przywozu tego samego produktu z krajów trzecich.
- 4) Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła rozporządzenie podstawowe, dokonując obliczenia marginesu szkody.
- 5) Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła rozporządzenie podstawowe, opierając ustalenie istotnej szkody na przemysle unijnym, który nie wytwarza podobnego produktu i określając przemysł unijny przed określeniem produktu podobnego.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że kwestionowane rozporządzenie jest błędne w wyniku oczywistych błędów w ocenie i naruszeń prawa, ponieważ stwierdzona w nim istotna szkoda została ustalona w oparciu o dane dotyczące niereprezentatywnej próby producentów unijnych.
- 7) Zarzut siódmy, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że inne przyczyny istotnej szkody nie przerywają związku przyczynowego między omawianym przywozem a stwierdzoną szkodą dla przemysłu unijnego.
- 8) Zarzut ósmy, zgodnie z którym Rada naruszyła prawo i zasadę proporcjonalności, stosując środek antydumpingowy, który nie był konieczny.
- 9) Zarzut dziewiąty, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo oraz zasady dobrej administracji i niedyskryminacji, uznając, że dochodzenie w sprawie bioetanolu pochodzącego z USA było oparte na prawidłowej skardze, podczas gdy ta ostatnia nie spełniała wymogów nałożonych w rozporządzeniu podstawowym.
- 10) Zarzut dziesiąty, zgodnie z którym Komisja wielokrotnie naruszyła prawo skarżących do obrony i nie uzasadniła

przyjęcia kwestionowanego rozporządzenia, ponieważ ujawnienie ostatecznych ustaleń, na których zostało ono oparte, nie zawierało zasadniczych okoliczności i rozważań dla przyjęcia ostatecznych środków. Komisja także zmieniła okres ważności środków, nie podając uzasadnienia, podczas gdy nie udzieliła skarżącym dostępu na bieżąco do akt niepodlegających klauzuli poufności ani nie wyznaczyła skarżącym wystarczająco długiego terminu na zgłoszenie uwag odnośnie środków ostatecznych.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2013 r. — Marquis Energy LLC przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-277/13)

(2013/C 226/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marquis Energy LLC (Hennepin, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Vander Schueren)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 157/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 49 z 22.2.2013, s. 10) w tym zakresie, w jakim dotyczy skarżącego; i
- obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez skarżącego w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja postąpiła wbrew rozporządzeniu podstawowemu, wprowadzając cło dla całego kraju i odmawiając obliczenia indywidualnego cła antydumpingowego, pomimo iż miała wszystkie konieczne informacje, aby to uczynić. W tym względzie

skarżący zauważa, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla sprawy, naruszyła prawo, nie uzasadniła swoich rozstrzygnięć, uchybiła ciężącemu na niej obowiązkowi staranności i naruszyła prawo do obrony, jak również zasadę pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżącego.

- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym nieuwzględnienie przez Komisję ceny eksportowej podczas obliczania marginesu dumpingu, poprzez niedokonanie korekty w górę cen eksportowych dla mieszanek produkowanych przez przedsiębiorstwo, którego dotyczy sprawa, stanowi oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla sprawy i naruszenie prawa.
- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie faktów istotnych dla sprawy i naruszyła rozporządzenie podstawowe oraz zasadę niedyskryminacji, zawiązując wielkość przywozu bioetanolu z USA i nie traktując go w sposób podobny do przywozu tego samego produktu z krajów trzecich.
- 4) Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła rozporządzenie podstawowe, dokonując obliczenia marginesu szkody.
- 5) Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła rozporządzenie podstawowe, opierając ustalenie istotnej szkody na przemśle unijnym, który nie wytwarza podobnego produktu i określając przemysł unijny przed określeniem produktu podobnego.
- 6) Zarzut szósty dotyczący tego, że kwestionowane rozporządzenie jest błędne w wyniku oczywistych błędów w ocenie i naruszeń prawa, ponieważ stwierdzona w nim istotna szkoda została ustalona w oparciu o dane dotyczące niereprezentatywnej próby producentów unijnych.
- 7) Zarzut siódmy, zgodnie z którym Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że inne przyczyny istotnej szkody nie przerywają związku przyczynowego między omawianym przywozem a stwierdzoną szkodą dla przemysłu unijnego.
- 8) Zarzut ósmy, zgodnie z którym Rada naruszyła prawo i zasadę proporcjonalności, stosując środek antydumpingowy, który nie był konieczny.
- 9) Zarzut dziewiąty, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo oraz zasady dobrej administracji i niedyskryminacji, uznając, że dochodzenie w sprawie bioetanolu pochodzącego z USA było oparte na prawidłowej skardze, podczas gdy ta ostatnia nie spełniała wymogów nałożonych w rozporządzeniu podstawowym.